

7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026
† ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ».

Θεοδότου ιερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ. Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆς ἱερέως (τοῦ Μπασιᾶ, †1883).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Σύναξις πάντων τῶν Θρακῶν Ἀγίων.]

* * * * *

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῳ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ', καὶ τῶν Ἀγίων δ'.

ᾠδὴ Νη 2

K^{Nη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^ν_δ ε κε κρα α ξα προ
ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^ν_δ Κυ ρι ι ε ε
κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
σο ο ον μου προσχες τη φω νη η η τη ης δε η σε
ε ε ω ω ω ως μου ^ν_δ εν τω κε κρα γε ε
ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^ν_δ
K^{Nη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
ο ο ο ον σου ^ν_δ ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
ρω ω ων μου ^ν_δ θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^ν_δ

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Θ^{Nη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου

Μ^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων α αυ
των

Π^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου

Ο^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν^ε ωσει παχος γης ερραγη επι της γης^ε δι
εσκορπισθη τα οστα αυτων παρα τον Α

δην^ν
Ο^{νη}τι προς σε Κυ υριε Κυ ριε οι ο
φθαλμοι μου^ε επι σοι ηλπισα μη αντανελης την ψυ
χη ην μου^ν

Φυλαξον με απο παγι ιδοσης συ νεστη
σαν το οομοι^ε και απο σκανδαλων των εργαζο
μενων την ανομιαν^ν

Πεσυνται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμα
ρτωλοι^ε καταμονας ειμι εγω^ε εως αν πα
ρελθω^ν

Φ^{νη}ωνη η μου προς Κυ ριον εκεκραξα^ε φω
νη μου προς Κυ ριον εδεηθη^ν

Ε^{νη}κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν
μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω^ν

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^Δ₂

και συ εγ νως τας τριβους μου ^ν₂

Ε^{Nη} ν ο δω ταυ τη ^Δ₂ η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν₂

Κ^{Nη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με ^ν₂

Α^{Nη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχην μου ^ν₂

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ^{Nη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ^ν₂

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν₂

Ρ^{Nη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ⁶₂

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν₂

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ₂ του ε ξο

μο λο γη σαθετω ο νο μα τι σου
Ε^{νη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει
αν σοι Χρι στε προ σφερομεν ο ο τι ην δο κησας του
ε λε ησαι η μας δι α της α να στα α σε ε
ως

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα πο

δως μοι
Κ^{νη} υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης η μας
α πο του προ σωπου σου αλ λα ευ δο κησον του ε
λε ησαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα κου

σον της φω νης μου
Χ^{νη} αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τηρ των Εκ κλη σι
ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον συ γαρ ε δε ξω
πρω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα
α σε ε ως

Στιχηρά Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

εις την φωνην

της δε η σε ως μου

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων

γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρό ο ο νων ο αυ τος

εκ της α πει ρο γα μου σαρκω θεις βου λη η σει σταν

ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα

αν θρωπον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα α

σε ε ως

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

Τ ην εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου μεν

Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον

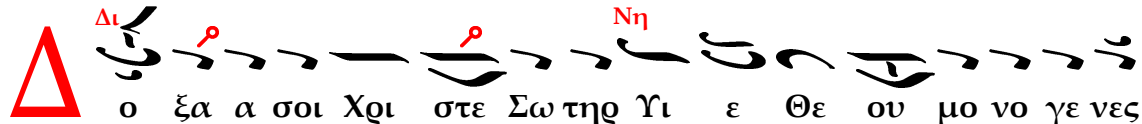
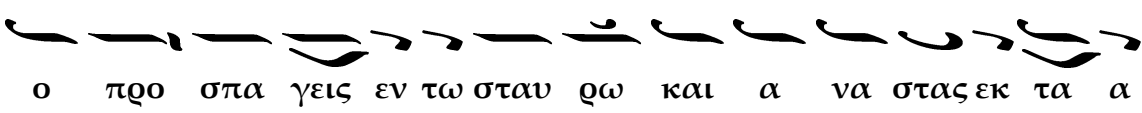
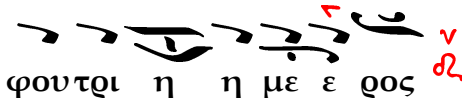
γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος και ε

δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι

ον και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

 ηλ πι σεν η ψυ

 χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

 ο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες

 ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στας εκ τα α

 φουτρι η η με ε ρος

Ἔτερα τῶν Ἀγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ πνευματορρήτορες, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τοῦ Πνεύματος ὄργανα, πίστει χρηματίσαντες, διεσπάρησαν, εἰς τὰ γῆς πέρατα, τὸ σεπτὸν κήρυγμα, ὀρθοδόξως κατασπεύροντες· ἐξ ὧν ἐβλάστησαν, θεία γεωργία καὶ χάριτι, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, πάθος τὸ σεπτὸν εἰκονίζοντες, διὰ πολυτρόπων, στρεβλώσεων μαστίγων καὶ πυρός· καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πυρὶ ἐκκαίόμενοι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, πυρὸς κατεφρόνησαν· καὶ ὡς θεῖοι ἄνθρακες ἀναπτόμενοι, οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, ἐν Χριστῷ ἔφλεξαν, φρυγανῶδες πλάνης φρύαγμα· θηρῶν δὲ ἔφραξαν, στόματα, σοφαῖς ἐπικλήσεσι, καὶ κάρας ἐκτεμνόμενοι, ἔτεμον ἐχθροῦ πάσας φάλαγγας· καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, προχέοντες κρουνοὺς καρτερικῶς, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδευσαν, πίστει ἀναθάλλουσιν.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

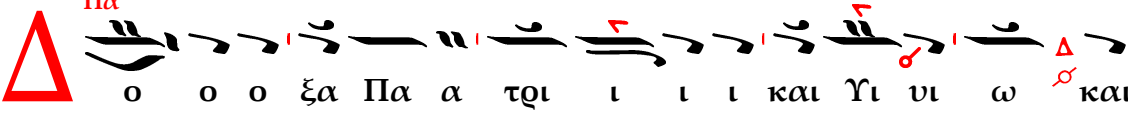
Θηρσὶ προσπαλαίοντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει, ὄνυξι ξεόμενοι, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, οἱ στεῆροὶ Μάρτυρες,

καὶ πυρὶ ἐνύλῳ, ἀνενδότως φλογιζόμενοι, καὶ ἐκκεντούμενοι, καὶ τὰς ἀρμονίας τεμνόμενοι, ὑπέφερον στερότάτα, λῆξιν προορῶντες τὴν μέλλουσαν, καὶ τοὺς ἀκηράτους, στεφάνους, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· ᾧ παρόρησῖα πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

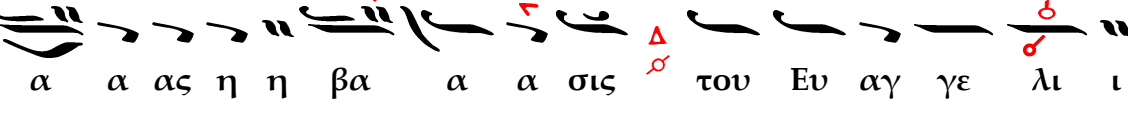
Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

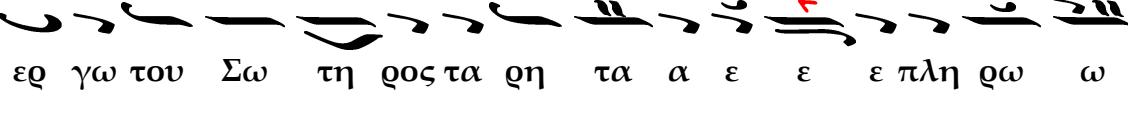
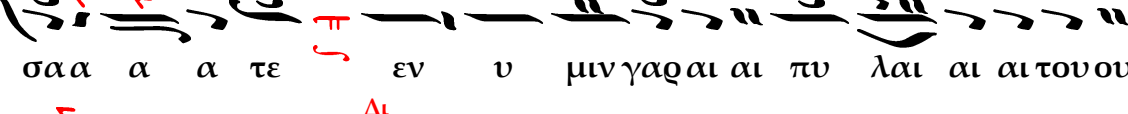
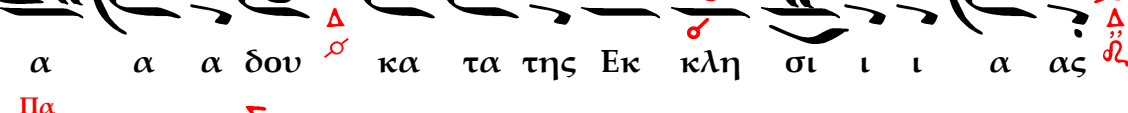
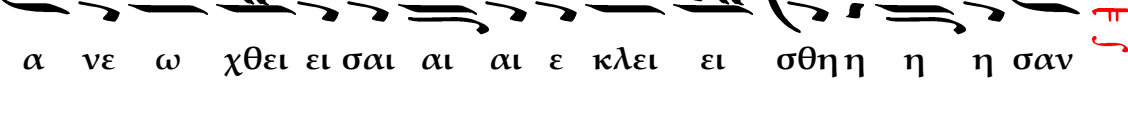
Ἐν πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ἐναθλήσαντας πίστει, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ἱερεῖς θεόφρονας, σεμνὰ Γύναια, ἱερὸν ἄθροισμα, ἱεροῖς ἄσμασι, κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν· ὅτι συνήφθησαν, τοῖς ἐπουρανίοις οἱ γήϊνοι, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν, χάριτι Χριστοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ὡς ἀστέρες, στερόροι περιουγάζοντες ἡμᾶς, ἐν παρόρησῖα πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Πά

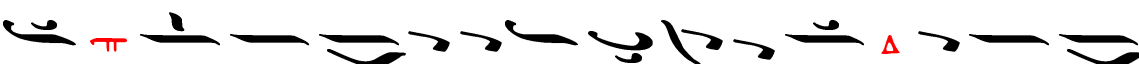
Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Μ Πα

αρ τυ ρων θει ος χο ο ρος της Εκ κλη σι

α α ας η η βα α α σις του Ευ αγ γε λι ι

ου η η η τε λει ει ει ει ω ω ω ω σις υ μεις

ερ γω του Σω τη ρος τα ρη τα α ε ε ε πλη ρω ω

σα α α τε εν υ μιν γαρ αι αι πυ λαι αι αι του ου

α α α δου κα τα της Εκ κλη σι ι ι α ας
Πα

α νε ω χθει εισαι αι αι ε κλει ει σθη η η η σαν

 η του αι μα το ος υ υ υ μων χυ υ σις τας ει

 δω λι κας σπον δα ας ε ξη η η ρα α α α

 νεν η σφα γη υ μων α πε τε κε των πι στω

 ων το πλη η ρω ω ω μα τους α α σω ω μα του

 ου ουους ε ξε ε πλη η ξα α α α τε τω Θε ω

 στε φα νη φο ο ροι οι οι πα ρι ι στα α α α σθε

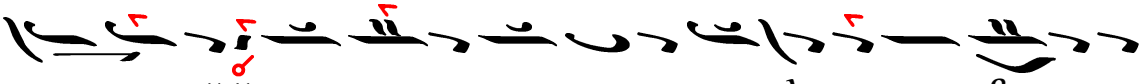
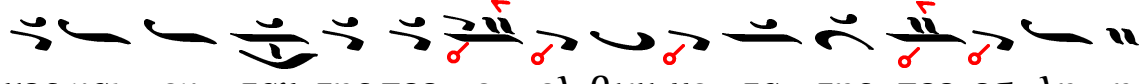
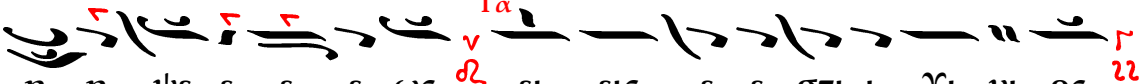
 ον α παυ στως πρε ε σβε ε ευσα α τε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε υ περ των ψυ χω ω ων

 η η η η μων

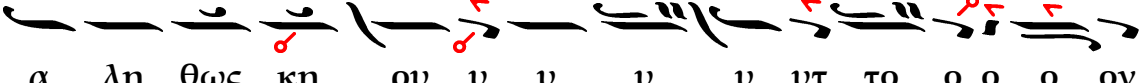
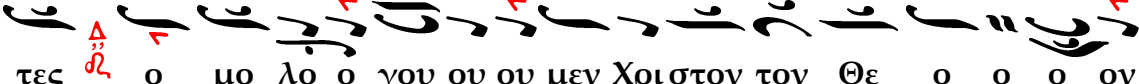
Ἦχος Νη ρ

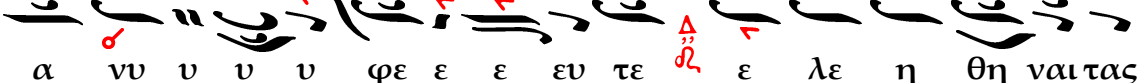
K^{Nη} αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι αι ω ω νω ω να α α μην
O^{Δι} Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α
 φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης
 γης ω ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις συ
 να νε ε ε στρα α α α α φη εκ Παρ θε

 ε ε ν8 8 γαρ α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε

 νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η

 η η ψε ε ε ε ως Γα ει εις ε ε στι ι Υι υι ος

 δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ

 πο ο ο ο στα α α α σιν δι ο τε ε λει ο

 ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρωωπον

 α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ υτ το ο ο ο ον

 τες ο μο λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον

 η η η η μων ον ι ι ι κε τε ευ ε μη η τερ

 α νυ υ υ υ υ φε ε ε ευ τε ε λε η θη ναι τας

 ψυ χα ας η η μω ω ω ων
 * * *

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

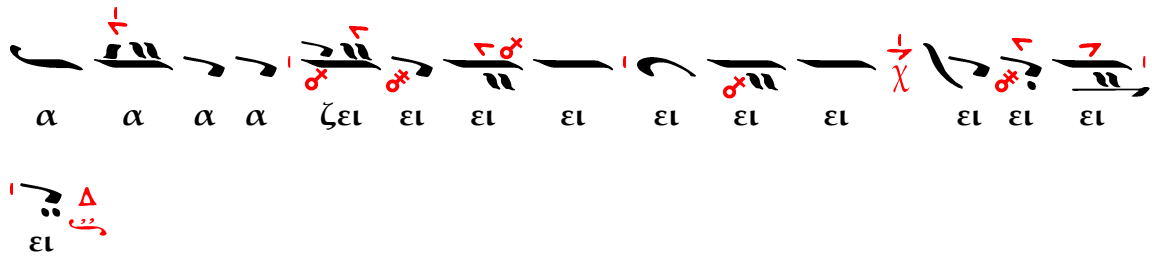
Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
ς ῥ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϝ ϝ ϝ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϝ ϝ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
ς ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

θα να α τρ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

ου μα καρος Ι η σθ ς Χρι ι ι στε ελ

θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ

σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνθ μεν

Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ

μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι

και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι

δθ ς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο

ξα α α ζει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Καὶ τὰ ἐφεξῆς ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις

ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦντες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλιμῆσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτροπῶν, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Ἦχος ὧ Πα ρ

Π^{Πα} ἰ στε ως συμ φω ω νι ἰ ἰ αν την κο σμι κην
πα νη γυ ριν ²² των απ αι ω νος Θε ω ω ω
ε ε ευ α ρε ε στη σα α α αν των ^π₉ Πα τρι αρ
χων το τι μι ι ον των Προ φη τω ων τον συ υ υλ
λο ο ο ο γον ^π₉ Α πο στο λων το εγ καλ λω πι ι σμα
Μαρ τυ υ ρων το α α α θροι οι οι σμα ^π₉ Α
σκη των το κα αυ χη η μα παν των των Α γι ω ων τη ην
μνη η μνη ²² πνευ μα τι κως ε ε ορ τα α α σω ω ω ω
μεν ^π₉ πρε σβευ σι γαρ α α πα α αυ στως δω ρη θη
ναι ει ρη νη ην τω ω κο ο σμω ²² και ταις ψυ χαις η μων το
με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος ^π₉

Δ^{Πα} ευ τε παν τε ες οι πι ι στοι των Α γι ων παν των
την παν εν δο ο ξο ον μνη η μνη ²² εν ψαλ μοις και υ υ υ
μνοι οis ²² και ω δαις πνευ μα τι καις ε ευ φη μη η η

σω ω ω ω μεν ^π₉ τον Βα πτι στην τϛ Σω τη η η ρος

Α πο στο λϛς Προ φη τας και Μαρ τυ υ ρας ^π₉ Ι ε ραρ

χας Δι δα σκα α α α λϛ ϛ ϛς τε και αι Ο σι ι ι

ι ϛς ^π₉ Α σκη τας και Δι και αι αι ϛς και των α γι

ων Γυ ναι αι κων ^{Δι}₂₂ το φι λο ο ο ο θε ον συ

υ στη η μα α ^{Πα}_Δ σε βα σμι ως μα κα ρι ζο ον τες συμ φω

νω ϛ εκ βο η η η σω ω ω ω μεν ^π₉ υ περ α

γα θε Χρι στε ο Θε ος η η μων ται ϛ αυ τω ων προ ε

σβει ει αι ϛς ²² πα ρα σχ ϛ ει ρη νην ται ϛ Ε εκκλη σι ι ι

αι αι αι αι ϛς ^π₉ σϛ νι κα ϛ κατ εκ θρων τω φι λο χρι στω ω βα

σι ι λει ^π₉ και ται ϛ ψυ χαι ϛ η μων το με γα ε ε ε

λε ε ε ε ος ^π₉

^{Πα}_Δ ευ τε α πα αν τε ϛ πνευ μα τι κω ως ευ φρα αν θω

ω ω μεν ^π₉ ε πι τη μνη η μη τω ων Α

γι ι ι ι ι ων ^π₉ ι δϛ γαρ πα ρα γε γο ο νε πλϛ το

ποι α η μι ιν ²² χα ρι σμα τα α κο μι ι ι

ι ι ζϝ ϝ ϝ ϝ σα ^π₉ δι ο εν φω νη α α γαλ

λι α α α σε ε ε ε ως ^π₉ και κα θα ρω συ υν

ει ει δο ο τι α να βο η σω ω μεν λε ε ε γο ο ο

ον ^π₉ τες χαι ρε τε Προ φη των ο συ υ υ υ υ

υ υλ λο γος ^π₉ οι την ε λε ευ σιν Χρι ι στϝ τω κο

σμων κη ρυ ξα αν τε ες και τα πορ ρω εγ γυς προ βλε ε

ε ε ε πο ο ο ον ^π₉ τες χαι ρε ε τε Α πο στο

ο λωων ο χο ο ρος οι των ε θνων σα α γη νε ευ ται ^π₂₂

και α λι ει ει εις των αν θρω ω ω ω των ^π₉

χαι αι αι ρε ε τε Μαρ τυ υ υ ρω ων ο δη η η

η ^π₉ μος οι εκ πε ρα των γης συν α θροι σθεν τες εις μι α αν

πι ι ι σιν ^π₉ και υ περ των της βα σα νων αι κι

σμων υ πο μει ναν ^π₂₂ τες και τε λει ως τον της α

θλη σε ως στε ε ε φα α α νον ει ει λη φο ο ο ο

τες ^π₉ χαι ρε ε τε Πα τε ε ρων ο ο με λι ισ σων ^π₉

οι τα ε αυ των σω ω μα α τα τη α σκη η σει ει

Δι δ ει ει κα τα τη η ξα αν τε ες Πα και νε κρω σα αν τες
 τα πα α θη της σα αρ κος το ον νυν θει ω ε ρω
 τι ε πτε ρω σα α τε ε εις ς ρα νης α νε ε ε
 πτη η η η τε και συν Α γγε λους ευ φραι νο με ε νοι
 α πο λου ε ε τε των αι ω νι ων α α α α α
 γα α α α θων αλλ ω Προ φη η ται Α πο στο ο
 λοι και Μαρ τυ ρες συ νν Α σκη η ταις τον υ μας στε
 φα νω σαν τα εκ τε νως δυ υ σω ω πει ει τε τς λυ
 τρω θη ναι εξ εχ θρω ων α ο ο ρα α α των και αι ο
 ρα α των τς εν πι στει και πο ο θω ω τε ε λθ ον
 τας την α ει σε βα α στον μνη η η μη ην υ υ υ
 μων

Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Πα
Τ η νυν πα νη γυ ρει συν δρα μω με ε εν οι οι
 πι ι στοι u q προ τι θε ται γαρ η η μιν Δ 2 πνευ μα τι
 κη η τρα πε ε ζα και κρα τη ηρ μυ υ στι ι ι κος π 9
 εξ η δε ε ων ε ε δε ε σμα α α των ευ φρο συ
 νη ης πλη η ρης Δ 2 αι των Μαρ τυ υ ρων α α ρε ε
 ε ται π 9 Κε 8 τοι γαρ οι καρ τε ρο ψυ υ χοι εκ των πε ρα
 των της γης των τ8 σω μα το ος α α α κρω ων Πα Δ 2 ε τε
 ρο πο ν8 8ς αι κι ι σμ8ς τω Θε ω προ ση νε εγ καν θυ
 σι ι αν λο γι ι κην πα σαν ακ μη η ην η η
 λι κι ι ι ι ας π 9 οι μεν τας κε φα λας α πο
 τε μνο ο με ε νοι Δ 2 ε τε ροι δε χει ρων δι αι αι
 ρε ε σεις Δ 2 και πα ση ης α αρ μο νι ι ας α α α
 α μα π 9 πα αν τες οι Α γι ι οι των τ8 Χρι στ8 πα
 θη η μα α των κοι νω νοι οι γε γο ο να α α
 σιν π 9 αλλ ω στε φα ν8ς αυ τοις α μοι βας βα α σα
 α α νων δε δω κω ω ως Κυ υ ρι ι ι ε u q Κε

κατ ^{Δι}ιχ νος τῶ των πο ^{Πα}λι τευ ε εσθαι α ξι ω σον η μας
ω ως φι λα αν θρω πο ο ο ος

Ἦχος ^{πᾶ}κε ϕ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Να ος και πυ υ λη υ πα αρχεις πα λα τι ον και

θρο νος του Βα σι λε ως Παρ θε νε παν σε μεν δι ης

ο Λυ τρω της μου Χριστος ο Κυ ρι ος τοις εν σκο ο

τει κα θευ δου σιν ε πε φανεν η λι ος υ παρ χων δι

και ο συνης φω τι σαι θε λωνους ε πλα σε κατ ει

κο ο να ι δι αν χει ρι τη ε αυ του δι ο πα

νυ μνη τε ως μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ το ον κε

κτη με ε νη α δι α λει πτως πρε σβευ ε σω θη ναι τας

ψυ χας η μω ω ω ω ω ν

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

ᾠδὴ Νη ς

A^{Nη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η
η η α θα νατος ^ν ^δ προς τους εν σκο τει το φως το α λη
θι νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα
σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο ξα α
σοι ^ν ^δ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Α ^δ ^χ και πε ρι ι ε ζω σα το ^ν ^δ

X^{Nη} ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ
αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε ^ν ^δ τα φω
δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα
του Λυ τρω του ου των ψυ χων η η μων ^ν ^δ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^Α ^δ ^χ η τις ου

ου σα α λευ θη σε ται

Ψ αλ μοις και υ υ υμ νοις δο ξο λο γου μεν

Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η

μα ας η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του Α

δου και ως θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον

και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εις μα κρο

ο τη η τα η με ρων

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα

λη πτε ε ποι η τα ου ραν ου και γης δι α σταυ ρου πα

θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γας τα φην δε κα

τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε

στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω δο ο ξα

τη ση τρι η με ε ρω ε γε ρ σει δι ης δε δω ρη

σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ

τι ων ως μονος ε ευ σπλα αγ χνος

Ἦχος Πάσχα

Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα Δι
 Δ ε ε ευ τε πι ι στοι ση η η η με ε ε ε
 ρον χο ρει αν ε ε ε ε πι κρο ο τη η
 Πα Δι
 σα α α αν τες ευ σε βω ως πα νη η η γυ ρι ι
 σωω ω ω μεν και των Α γι ω ων παν των την εν
 δο ξον και σε βα σμι ι ι ο ον μνη η η μην εν δο
 ξως τι μη η σω ω ω μεν λε ε γο ο ο ον τες χαι
 Δι
 ρε τε α πο ο στο λοι οι ε εν δο ο ο ο ξοι
 Πα
 προ φη ται και μα αρ τυ υ ρε ες και ι ι ε ρα α α
 αρ χαι χαι ρε τε ο σι ων ο δη η η μο ος και τω
 ων δι και αι αι αι ων χαι ρε τε τι μι ων γυ ναι κων
 Κε
 ο χο ο ρος και Χρι στον υ πε ερ του ου κο ο ο
 Δι Πα
 ο σμου προ ε σβε ευ σα α α α τε νι κας τω ω ω βα
 Δι
 σι ι λει κα τα βαρ βα α ρω ων δω ρη η η η

σα α α α σθε ^{Πα} και ταις ψυ χαις η μων το με ε γα

ε ε ε λε ε ε ε ος

K ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

O ^{Πα} ποι η της και ^{Δι} Λυ τρω τη ης μου ου ^{Πα} να α

γνε ^{Πα} ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ

της σης νη ^{Δι} δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε

εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της προ ω ω

η ην κα ^{Νη} τα α α ρας τον ^{Πα} Α δα αμ η η η λευ θε ε

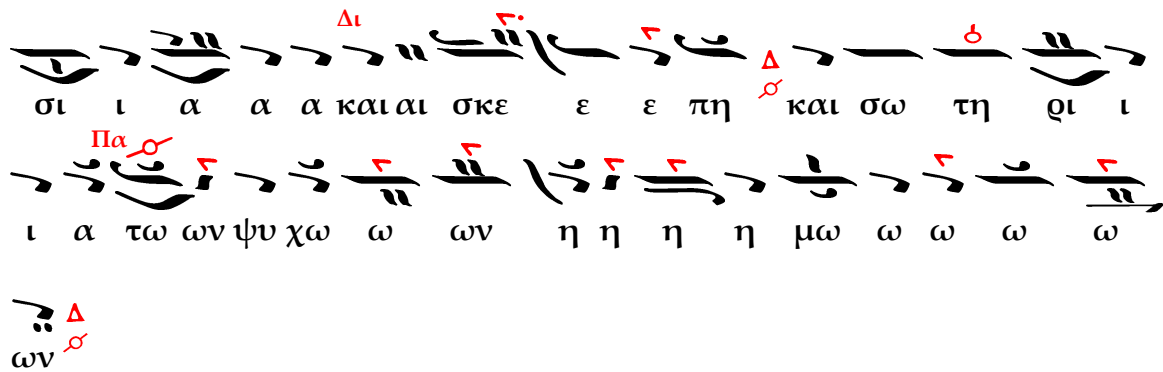
ρω ω ω σε δι ο σοι ^{Πα} α να α γνε ως

του ου Θε ε ε ου ου ου Μη η τρι ι ι τε και Παρ

θε νω ω α ^{Κε} λη η θως βο ω μεν α α σι ι ι

γη η η ^{Πα} τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ γε

ε ε ε λου ^{Κε} Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ στα

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
 ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
 η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος Δι

Των εν ο λω τω κο σμω Μαρ τυ ρων σ' ως πορ φυ
 ραν και βυσ σον τα αι αι μα τα η Εκ κλη σι α σ'
 στο λι σα με ε ε ε ε ε νη δι αυ των βο
 α σοι Χρι στε ο Θε ος τω λα ω σ' τ'ς οι
 κτιρ μ'ς σ' κα τα α πεμψον ει ρη νην τη πο λι
 τει α σ' δω ρησαι και ταις ψυ χαις η μων τω με γα ε λε
 ος

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λοις α γνω
 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων ^Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *